

OLÁH ANDOR

Reforméletmód, -étrend

Remek könyvecske jelent meg a könyvpiacra, de néhány nap alatt el is tűnt; bizonyítván, hogy az emberek mennyire áhítják, keresik a „helyes utat”, az egészséges, tartalmas élet lehetőségeit, noha – többnyire – egészségtelenül élünk, kívül-belül mérgezetten. Szennyezzük a levegőt, a vizet, de szennyezzük önmagunkat is. Tudjuk, hogy az ún. „magyaros konyha” előkészítője a későbbi magas vérnyomásnak, elhízásnak, érszűkületnek, ráknak . . . , mégis ezt szeretik. Tudjuk, hogy a dohányzás és a rendszeres alkoholfogyasztás egyenlő a lassú öngyilkossággal, mégis mindkettőben a „világranglista” élén állunk. Miért? Önpusztító náció lennénk? Vagy mindez annyira megszokott, hétköznapi, hogy már az tűnik „különcnek”, aki nem él ezekkel a szenvedélyekkel? Érdemes elgondolkozni ezen. Oláh Andor megmutatja a kiút lehetőségeit; először a helyes táplálkozásról, a méregtelenítésről, a gyógynövények fontosságáról ír, majd a lazításról, jogáról, szuggesztióról és személyiségfejlesztésről szóló fejezetekben már a mentálhigiéné területére lép át.

Az ötödik biofüzet – mondaudójával – kilép a sorozat eddigi keretei közül és olyan mélységekbe és magasságokba jut, hogy – kaput nyitva a végtelen lehetőségek felé – helyet kaphatna – ha lenne ilyen – a „Pneumato-pszicho-szomatikus zsebkönyvek” sorozatban. A mindenki számára érthetően megfogalmazott gondolatok, orvosi tanácsok mögött hatalmas tudásanyag érződik, mely nagyobb teret érdemelne, s amit – ha van igazság – előbb vagy utóbb meg is kap. (Mezőgazd. Kiadó, Planétás Vgmk, 1984.)

Csernák Árpád

SIKLÓS LÁSZLÓ

Gyerekek veszélyben

A szerző új riportkönyvében súlyos és komplex kérdéskör végigjárására vállalkozik. Ha lehetne a felnőtteknek kötelező olvasmányt kijelölni, ez a könyv feltétlenül közöttük szerepelne. Mindenkit érintő gondról van benne szó: milyen lesz a holnap társadalma, milyenek lesznek azok a gyerekek, akik ma köztünk élnek? Nincs olyan felnőtt, akinek ne lennének közvetlen vagy közvetett tapasztalatai a hátrányos helyzetű gyerekekről, de Siklós László joggal ítélte meg úgy, hogy szükség van az alaposabb, részletesebb helyzetfelmérésre. A szakirodalom, az illetékes fórumok beszámolóit, szociográfiákat, interjúkat, esettanulmányok alapján tárja elénk a hetvenes évekre, napjainkra jellemző, a gyermekneveléssel, ifjúsággal kapcsolatos társadalmi problémákat. Publicisztikus hévvel, a jobbtét, tennivágyás, lelkiismeret-ébresztés szándékával sorolja a csecsemőotthonokban, gyámügyi hivatalokban, szakmunkásképzőkben, nevelőotthonokban, fiatalokúakkal foglalkozó bíróságokon, kisebítő iskolákban szerzett tapasztalatait, lehangoló adatsorait. Könyve arról győz meg, hogy a megtett számos jó intézkedés és társadalmi gondoskodás ellenére még mindig tízezerszám kallódnak gyerekek, válnak érzelmen nélküli, örömtelen, deviáns fiatalokká, felnőttekké. Nő a gyermeküket egyedül nevelő szülők, az értelmi fogyatékos csecsemők, az állami gondozottak, a szakmunkásképzőt be nem fejező fiatalok és a fiatalokú büntözők száma.

Zsúfoltak a nevelőotthonok; a kis településeken, tanyákon, nagyvárosokban újratermelődnék a hátrányos helyzetű rétegek, az iskolákban terjed a ragasztózsák riasztó szokása . . . A könyv megoldatlan, megválaszolatlan kérdésekre irányítja figyelmünket; a közöny, a fásultság, a nemtörődömség ellen protestál.

A lapokon elénk tárul a tragédiákról, emberi esendőségekről, sürgető tennivalókról szóló megrendítő tudósítás talán segít a felelősségérzet növelésében. (Szépirodalmi Kiadó, 1984.)

R. Takács Olga